

SLOVENSKI NAROD.

Inhaia vsak dan popoldne, izvenčni nedelje in prazniki.
Dosegati: Prostor 1 m/m × 54 m/m za male oglase do 27 m/m višine 1 K.
do 30 m/m višine dalje kupički in uradni oglasi 1 m/m K 2—. notice,
poslano, preklici, izjave in reklame 1 m/m K 3—. Poroke, zaroke 80 K.
Zenitne ponudbe, vsaka beseda K 2—. Pri večjih naročilih popust.

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži znak za odgovor.

Upravljanje "Slov. Naroda" in "Narodna Tiskarna" Knaflova
ulica št. 5, priljubno. — Telefon št. 384.

"Slovenski Narod" velja v Ljubljani in po pošti:
v Jugoslaviji:

celoletno naprej plačan	K 180—	celoletno	K 240—
poletno	90—	poletno	120—
3 mesečno	45—	3 mesečno	60—
1 mesečno	15—	1 mesečno	20—

"Pri morebitnem povišanju se ima daljša naročina dospačati."

Novi naročniki naj pošljajo v prvih naročino vedno po nakaznic.

Na samo pisnem naročila brez postavite denaria se ne moremo ozirati.

Uradništvo "Slov. Naroda" Knaflova ulica št. 5, L. nadstropje;
Telefon štev. 34.

Bopise sprejema le podpisane in zadostno frankovane.
Rokopisov ne vraca.

Posamezna številka velja 1 krona.
Poštnina plačana v gotovini.

Proti „Heimatsdienstu“.

Ko so se glasile po vseh cerkvah in po vseh domovih božje besede srečo noči, je pel preko Karavank Gospovski zvon turobno pesem trpljenja in preganjanja.

Iz vseh dolin, iz vseh gor divne staroslavne Koroške so odmevali isti obupni in srce trgoči klici in vedno je bil nasilnež eden in isti, vedno je bil oče vsega gorja koroški »Heimatsdienst«.

Osljepljen s slavo pri koroškem plebiscitu dosegel zmag, gnan od starega barbarskega sovraštva do vsega, kar je naše in podpiran od vseh uradov avstrijske vlade se je lotil noge cilja — uničenja našega življa na Koroškem.

Sistematično in dosledno je pričel z izvajanjem te svoje nasilne naloge, mi pa ravnotako sistematično in dosledno molimo k temu početju! In vendar je naša naloga jasna ko belli dan in vendar je nasilstvo »Heimatsdienst« z luhkoto premagljivo.

Puščamo čisto na stran dejstvo, da je Avstrija po senzermenski pogodbi vezana, da varuje vse nacionalne in državljanske pravice naših ljudi, puščamo celo na stran dokaj silnejši argument, da koroški plebiscit še ni potrejen in omenjamamo samo drugo dejstvo iz še ne stare zgodbine.

Ko je delovala beogradska »Narodna Obrana« samo kot nepolitična narodnoobrambena organizacija, je zahtevala Avstrija od srbske vlade ultimativno, da konča delo te kulturne ju-

goslovenske organizacije. In avstrijska vlada je tedaj ultimativno celo zahtevala pravico kontrole izvršitve te zahteve potom svojih uradnikov v samem Beogradu. Ko je pozneje Avstrije zasedala Srbijo, je bil obešen vsak, ki ga je bil le osumljen najsi je tudi samo simpatij do »Narodne Obrane«.

Položaj je izpremenjen in nekdaj Avstrija je danes slabotna država, do Jugoslavije v skorom enakem razmerju kakor nekdaj Srbija napram Avstriji. Kaj ko bi naredili tudi mi iz tega dejanskega položaja edino pravičen zaključek in nastopili trdo in odločno proti Dunaju zlasti sedaj, ko gre v resnici za živiljske zadave našega naroda, ko bi ultimativno zahtevali, da prenega »Heimatsdienst«, in kontrolo nad uničenjem »Heimatsdienst« v vsem Celovcu ter ravno tako zahtevali eksemplarično kaznovanje vsega zločina nad našimi ljudmi.

Na vsak način že sama naša čast zahteva, da se slovenska izjava našega delegata Jovanovića, da Jugoslavija 15.000 zvestih Korošev nikdar ne bo zapustila, tudi uresniči!

Njegova beda bo končana, kakor hitro bo ubit tisti, ki bedo ustvarja in to Heimatsdienst!

Ne bodimo polovičarji in kot možje udarimo, kamor in kadar treba močno in brez obzira. Našega sovražnika treba razoroziti, ne pa s odpuščanjem tvegat samomor!

Naša delati in štediti.

Avstrijska republika ima novega predsednika. Dr. Mihaela Hainischa je znanstvenik in kmetovalec. Uživa glas, da je neumoren delavec, vzgojen v skromnosti in treznosti. Njegova prva beseda, ki jo je izpregorovil zbranim ministrom, poslancem, časnikarjem in politikom, je bila: »Gospoda, treba je delati in štediti! Vrniti se moramo k priproštemu življenju, ki ni branilo nemškim klasikom ustvariti dela na večno čast nemškega naroda.«

Z obzalovanjem konstatiram, da široke plasti našega naroda nimajo smisla za resnost položaja, v katerem se nahajamo, nego se uduja luhkomseljnost in potratnemu življenju, toda rešiti nas more le dvoje: štedenje in delo. O vzrokih današnje bede, dragirje in drugih križev, ki jih prenaša človeštvo, se je že popisalo celo gore papirja. Pri agitaciji med luhdstvom se uporablja neštivo gesel in fraz, toda resnice se mu navadno ne pove. Vulgarus vult decipi — svet hoče biti varan, trdi star latinski pregor. Kdor zna besnejso sovražiti, nesramnejo hujskati in bolj demagoško zmerjati, se smatra danes za nositelja novih idej, ki naj prinesejo spas človeštvi. Vzrok današnje socijalne krize je kapital! Kapital podpira ceno blaga ter je vzrok vse dragnje! To je geslo, s katerim se hujška široke mase. Zahtevajte zvišanje mezd in plač, organizirajte stavke, prisilite nenasnitni kapital, da plačkrate žulje bolje kot doslej to je običajni tenor komunističnih listov. Socijalisti so imeli pred vojno krasno himno o delu. S to pesmijo se je strijinali vsak meščan, kajti njena idejna vsebina je bila proslavljanje uspehov dela, ki je edini resnični reformator nezdravih socijalnih razmer.

Delo je iz človeka napravilo iz napolzveri višje bitje, mu je dalo prvi dom, prvo obleko, prvo orodje. Delo je ustvarilo vso človeško kulturo, vse najlepše in najdragocenije, kar krasí človeško življenje. Socijalistična himna o delu pa je prišla danes iz mode.

Kakšna svoboda je to, ako moramo delati? so rekli delavci in kmetje Ruskom, ko so se nekoliko iztrzili iz mrzljavnega revolucioniranja. Isto vprašanje moramo slišati često

tudi med nami. Svoboda pomenja danes marsikomu med najnižjimi in najvišjimi luhskimi sloji lenarjenje, ne-discipliniranje in anarhijo. A vendar je delo, kakor je naglasil predsednik avstrijske republike stojec danes na robu bankrota, edini spis luhdstva, ki ga je vojna ne le izčrpala, nego tudi demoralizirala. Med vojno in po vojni je povsem svetni strašno padla delavnost med luhdmi, zato pa so povsod nečuvano narasle mezze; toda izsiljene mezze in plače so avtomatično zviševale cene blaga in vsem živiljskim potrebščinam ter so avtomatično pomagale do nečuvnih dobičkov onim, ki so imeli blago ali živiljske potrebščine slučajno v zalogi. Tako podrazumejmo živiljske obstane drug drugemu, a demagoški iščejo krvicenam, kjer ni oziroma kjer so nastati morali. Da more pomagati svetu le delo, tegu demagoški diktatorji nočejo povodati. Pri delavcih se uveljavlja načelo, da delavci ni plačan za delo, nego za čas. Ko so pri poslednjem angleški stavki hoteli dovoliti premogokopom zvišanje mezd s pogojem, da bo tudi njihova produktivnost večja, so delavci ta pogoj odklonili. Naravna posledica takih načel pa mora biti le novo podraženje premoga in zaradi tega tudi podraženje vseh izdelkov blaga in živiljskih potrebščin. Protiv kapitalu in visokim cenam se da bojati le s pomočenim delom in povečano produkcijo. Pomnoženo izdelovalnje stolnica je spravilo ameriški kapital na Kubi do kapitulacije in cene so letete navzdol, bogati pridelek bomboževine v Ameriki je pritisnil na cene manufakture, ki se je moralna pridajati pod nabavnimi cenami. To so gospodarski zakoni. Iz pomanjkanja in bede luhdstva žive po vsem svetu dobro le nesolidni trgovski življi. Zato je bil pred vojno nemogoč današnji verižnik? Zato, ker je bilo vsega dovelj, ter bi bila konkurenca verižnosti zadušila v zarotku. Nikjer se ne godi danes verižnikom, kajti sijajno kakor na Rusku, ker nikjer na svetu ni manjše producije in manj marljivih delavcev. Nasprotno pa so na Nemškem zvišali delavni čas ter s tem producijo nemške industrije in vse kaže, da bodo Nemci vtrajni, resni in pravi domoljubi, zopet prvi narod na svetu, ki se reši iz svetovne mizerije.

Predsednik dr. Hainisch je govoril torej resnico, ako je oziroma na demobilizaciju hujšanje demagogov zazgrojil svojim rojakom, naj se zavedajo, da hrani današnja doba v sebi še silne nevarnosti, ki se jih mnogi luhdje žalibog danes ne zavedajo.

Pristopajte k „Jugoslovenski Matici!“

= Politični klub JDS ima svoj sestanek v četrtek dne 30. decembra zvezcer ob polosmi uri v Tajništvu JDS, Narodni dom. Člani se vabijo na polnostvilo vdeležbo.

= Regent obžaluje. Ko je včeraj Nikola Pašić vrnil kroni mandat za sestavo nove vlade, je regent prestolonaslednik Aleksander izrazil svoje obžalovanje, ker ni došlo do sestave nove vlade. Sroči je načelnik kraljeve pisarne Dragutin Janković v poslopu konstituanta Nikolija Pašića in Drinkovića ter imel z obema posvetovanje.

= O poslovniku. Dne 28. t. m. bi se imelo vršiti seja načelnikov vseh strank radi izpremembe poslovnika.

Do te seje pa ni došlo, ker so že posamezni načelniki parlamentarnih klubov predložili predsedništvu pismene predloge o izpremembah poslovnika,

ki jih žele njihove stranke. Socijalni demokrati priznavajo potrebo onemogočitve obstrukcije ter da se skupščini

cmogoči hitro in pravilno delo za sprejem ustave.

Ravnino v interesu tega dela pa je treba omogočiti vsem poslancem in sploh opoziciji, da zavzemajo

svoje stališča v vseh vprašanjih ter da

na ta način dobre potreben vpliv na sklepanje skupščine. Predlagali so naj

se izpremeni besedilo priskege na način

zadovoljstva: »Za (ime in primek) se obvezujem s svojo častjo, da hočem

svoje poslansko delo vršiti le v dobro

narodu in edinstvenosti države. Z ozirom na to zahtevajo soc. demokrati, da

izostane odstavek, ki pravi, da pridržki

v prilogi niso domušeni. Socijalni demokrati ne obvezujemo se zavzemati

za eno delo našega telesa, na katere

nimajo nobene pravice in ki jih je Avstrija dala samo za to, da bi uničila

srbski narod. Ne damo jim niti enega

SRBICE več, da bi ga imenovali v njihovo

Ime, ki je imel doslej, poleg tega pa še

izmeniti členi 27, 37, 74, 83 in 84 začasnega poslovnika.

Zemljogradnička stranka bo izročila svoj predlog glede

novega poslovnika, ko se sostanejo

načelniki strank.

= Iz demokratskega kluba. Beograd, 29. decembra. Po včerajšnji seji demokratičnih in radikalnih delegatov je imel demokratski klub sejo, na kateri se je razpravljalo o situaciji in o vprašanju razdelitve posameznih ministrov. Konstatiralo se je, da demokrati ne morejo odnehmen od svojih osnovnih zahtev. Predvčerajšnje je sklenil demokratski klub, da bo zahteval zase vse načinske ministrske mesta, ki jih je imel doslej, poleg tega pa še ministristvo za šume in rude. V kompenzacijo za to ministristvo bi se demokrati odrekli ministristvu za socijalno politiko.

= A kako zdravje, gospod baron?

= Hvala, zadnih pet dni zopet prav dobro.

Ampak minoli teden! Joj, zgrabilo me je, kakor

že dolgo ne... Odmlr sem bil svetu in se ves utopil v bolečinah. Na, gospod tovarnar mi je

pravil, da ste stali dr. Repiču in moji nesrečni Marijanici v času nesreče hrabro in značajno ob strani...«

= Prijatelj sem jima! se je branil Vodnik.

= Lepo. A dokazali ste znova, da niste celiot, nego duhovnik širokega duševnega in srnega obzoria. To me je veselilo.

= Ah, kako bi bil mogel drugače, ko sem ju gledal in poslušal! In spomnil sem se besed Kristovih: Mnogo je ljubila, zato ji bo tudi mnogo odpuščeno! ter se samo veselil njune sreče.

= Ravnali ste kot pravi kristjan, gospod prijatelji, in moje spoštovanje do vas se je še dvignilo, če je to sploh mogoče... Gospod Deselbunner mi je sporočil njen sklep: zdi se mi,

da ni mogoče storiti pametnejšega. Vsaj zasčno ne. Sicer pa — videbimus cras! — Sedita vendar, gospoda!

Baron se je zapeljal za mito in vzel iz debele knjige dvoje pism:

= Gospoda Hueber in Wenigar sta mi pisa. Neverjetne novice! Cesar sklene mir, na Notranjskem pa imamo boje s Francozi.

= Kako je to mogoče? se je čudil sudnik.

Fran Govekar:

Suitanje.

(Dalej.)

Pa tudi očetje so bili presenečeni. Prišli so na slavlje pravzaprav iz strahu, da bi se jim odsotnost ne zamerila, pa zato, ker so dobili miglaj od gubernija in z magistrata... no, dà, kaj bi tajili! — v prvi vrsti pa zaradi svojega sitnega, radovednega ženstva, ki si je hotelo vsekakor ogledati vsaj to poslednjem francosko-komedijo v Ljubljani. Joj, joj, zamudile so jih francoski prekuči po taktu francoskih plesnih melodij, sami pa so pili rdeče in belo vino, zbirali med pečenkami, gnatio, posušenimi jezik ter neštevilnimi dobratami, ki so jih imipravili tuji gostitelji. O, bilo je odkrito, nekako naivno iskreno in zato res prekrasno!

bačne delavke za državno uradnico v IX. činovnem razredu. Povsem jasno je torej, da bivši poverjenik dr. Gosar niti trenutka ni pomislijal, da bi »spakoval ukaz in dekret« gdč. Urške da ga vrnil v Beograd.

— Vse »izvirno«, »izvirnih poročil« kar mrgoli v nekaterih dnevnikih. Vse, kar se posname po inozemskih listih, se označi za izvirno. Pa tudi poročila ljubljanskega dopisnega urada predelajo v izvirna poročila. Pripeti se pri posnemanju iz inozemskih listov, da se pobaha dnevnik z »izvirnim poročilom« stvari, ki jo je že priboljšal drug list pa ne kot izvirno. Tako smo nedolgo temu čitali neko gospodarsko češko reč za izvirno v nekem dnevniku potem, ko je bila pri nas priobčena pred 5 dnevi, danes na primer figurira kot izvirno poročilo posnetek iz »Volksrechta« v Curihi, naperjen proti Habsburžanom, ki smo ga mi priobčili v novinskem pregledu pred božičem, pa seveda ne kot izvirno poročilo!

— Afera dr. Pegana. Prejeli smo in priobčujemo: Slavno uredništvo. Podpisani disciplinarni svet prosi za priobčilo sledenega uradnega pojasnila: Ni res, da je že končno zavrnjen predlog glede delegacije drugega disciplinarnega sveta v tej zadevi in zato tudi ni res, da bo podpisani senat sodil o tej zadevi že tekom tega leta. Stol Sedmorce kot kasacijski sodni dvor za Slovenijo in Dalmacijo je sicer pravotni in delegacijski predlog dr. Vladislava Pegana v resnicu zavrnil, toda vsel ponovnih predlogov je zaučal sedaj še posebne poizvedbe, ki so pravkar v teku. Stopnje na podlagi teh poizvedb in končnega poročila podpisnega disciplinarnega sveta bo potem Stol Sedmorce definitivno odločil o zaprošeni delegaciji. — Disciplinarni svet odvetniške zbornice v Ljubljani, dne 29. decembra 1920. Predsednik: dr. Karel Triller.

— Slovence prične z novim letom izhajati zopet popoldne in stopi na mesto »Večernega Listca«, ki torej preneha izhajati.

— Premičenje. Kakor smo izvedeli, je voda carinarnice v Ljubljani g. M. Ačimović premičen na Sušak.

— Pošte na Hrvatskem. Čimdalje pogostne so pritožbe naših narodenikov v hrvatskem ozemlju o skrajno nerdenem dostavljanju našega lista. Ako dobe 15–18 štev. na mesec, je veliko, največkrat dobe pa le 10 številk ves mesec. Pozivljamo poštno ravnateljstvo v Zagreb, da energično upelje na Hrvatskih postah ono vestno dostavljanje slovenskega časopisa, kakor se to godi z dostavo hrvatskih novin v Sloveniji.

— Bolniška blagajna mestnih načelncev ljubljanskih bo začela s 1. januarjem 1921 poslovanje. Ker del za zavarovanje v poštev prihajočih oseb, zlasti vpkocenj, vzdove in sicer o blagajni še ni poučenih, opozarja načelnstvo, naj se vsakdo izmed njih, kadar bi potreboval zdravniške pomoči ali informacije, zglasli pri blagajničnem tajniku g. Koleši (mestni tržni in policijski urad, III. nadstr.), če pa tega ne bi bilo, pa pri načelniku dr. Vrančiču (obrtni oddelok, I. nadstr.).

— Za koroške begunce. Vojaška oblast je bila tako prijazna, da je dala koroškim beguncem na razpolago barko. V svrhu njene opreme pa potrebujemo kuhinjsko posodo, štedilnik, kavaleto (postelje) posteljno odeje, slamnice. Prosimo slovensko javnost, da naša v tem podpira in odstopi razpoložljive stvari »Gospodstvenemu zvoncu«. (Pisarna dr. Oblak).

— Mestna blagajnica ljubljanska bo radi žrebanja srečk mestnega lotrijskega posojila dne 3., 4. in 5. januarja 1921 za promet s strankami zaprtia.

— Silvester — v znamenju treznosti? Ljubljansko policijsko ravnateljstvo je za letošnji Silvestrov večer izdalo samo 110 dovolilnic javnim lokalom in priedelitvam čez policijsko uro. Najdalj je dovoljeno, oziroma bilo zaprošeno do 2. po polnoči. Lanski Silvester je bil boli Bakhu posvečen. Lansko leto je bilo izdanih nad 250 dovolilnic in to po večini do 4. zjutrat.

— Jadranska banka v Ljubljani je pošlala policijskemu ravnateljstvu v Ljubljani K 12.000 kot noveletno nagrado za policijske varnostne stražnike in policijske agente v Ljubljani.

— Lovce opozarjam, da dobe državne lovske karte veljavne za vso kraljevino, le one osebe, ki se zglašajo z dokazali, da so lastniki, zakupniki, podzakupniki lova ali pa gostje, to je taki, katerim je lovski lastnik ali zakupnik dovolil iti v njegovo lovišče na lov. Poleg teh dokazil naj prinese vsak s seboj še kolek (v Ljubljani za 2 dinarja). Taksa znaša 60 K.— Po značni ceni dobi lovske karte ono zaprisedeno osebo, ki je za nadzor lovišča potreben. Znijane lovske karte veljavajo le za dotedni lovišče, za katero so izdane. Ako je posamezni lovski varstveni organ n. pr. vabljén kot lovski gost v drugo lovišče, si mora kupiti državno-lovsko karto (taksa 60 K.). V slučaju, ako bi lastnik zakupnik, podzakupnik ali sozakupnik lova obenem zapriseden lovski varstveni organ, mu ne pristaja znijana lovsko karta. Taksa za znijano lovsko karto znaša 30 K., kolek pa 50 nar.

— Razpis službe. Ministrstvo vojne in mornarice razpisuje službo elektromonterja, železostručarja, treh kovačev, mojstra za varenje in 4 klučvarjev. Reflektanti naj se zadeže z ravnoščnim izpričevalom, potrdilom, kje so zadnji čas službovali in dokumentom o svoji obrtni sposobnosti, pri-

artillerijskem referentu dravske divizijske oblasti.

— Za vpkocenje južne železnice. Pogajanje radi izboljšanja prejemkov za vpkocenje južne železnice, ki so se dne 29. t. m. pod predsedstvom poverjenika g. Ribnikarja nadaljevala pri poverjeništvu za socialno skrb, so končala z ugodnim spocom. Ravnatelj g. Bačič je podal v imenu južne železnice izjavo, da se bo vpkocenjem in provizionistom južne železnice izplačala draginjska dokladna v višini draginjskih dokladov vpkocenje dravne železnice od 1. januarja 1921 dalje, najpozneje do 1. februarja 1921. Za leto 1920. dobe upravičeni enkratni nabavni prispevek, ki znaša 1000 kron. Nabavni prispevek dobi tudi vsak rodbinski član do 18. leta, kakor tudi žena upravičenca, ki dobi 200 kron. Nabavni prispevek morajo biti izplačani do 15. junija 1921. leta.

— Nevarna rekonvalescencija prijet. Iz Maribora nam poročajo: Po večmesecnem velikem trudu se je orožništvo posrečilo prijeti nevarnega vlonilca Antona Somra. Bil je to kljub nevernosti, originalen tip. Za delokraj si je izbral ptujski okraj. Bil je Šiba bogatinov in verižnikov, obenem pa tudi dobrtnik siromakov. Kar je ukral bogatinov in kar ni prodal za lastno potrebo, to je razdelil med revereze. Vsled tega je bil med revnejšim ljudstvom precej priljubljen, kar je zelo otežkočilo njegovo zasedovanje. V marsikovem je bil podoben kranjskemu Šimežu, kajti večkrat se je prizgodilo, da se je preoblečen vtipotil v družbo preganjalcev - orožnikov, jim pa gostilnem plačeval za pijačo, zabavljal sam črež sebe in pri tem seveda izvedel za martsikat načrt, kako ga nameravajo vlovit. Ko se je kasneje lotil od družbe svojih zaledovalcev, se jim je žaljivo pisemo zahvalil za dobro zabavo in pouk. Do sedaj mu pripisujejo »samoc« 12 vlonov, pri katerih je odnesel blaga in denarja v približnem znesku 1.000.000 kron. Zapeljal je tudi onega Murgla, o katerem smo včeraj poročali, da je bil obsojen na 2 in leta težke ječe. Ko ga je srečal v Ptaju in videl, kako ima Murgel slab oblike, ga je povabil k stariču Vresniku, kjer je on vlonil ter dal Murglu oblike, perila in drugih stvari v znesku 41.000 K. Nato sta oba prenočevala v gozdu, kjer so ju izsledili orožniki, katerim je Somer ušel. Murgla pa so prijeli in zaprli. Somer se nahaja sedaj v zaporih okrajnega sodišča v Mariboru in bo pri prihodnjem poročnem zasedanju nastopil kot priča proti njemu včeraj obsojeni Murgel.

— Slika družinske tragedije. Po divjim praznovanjem in popivanju je stopil pozno v noč v trnovsko stražnično monter in šofer Adolf, vdan alkoholik. Osorno in razburjen je javil službočnemu stražniku: »Tu je nož! Matere sem prezreal vrati! Začuden so ga stražniki poslušali in ga spravili v zaporedje. Za njim je prisla joknjado mati in je prosila za sina, da je samo nekolič udaril po naključju. Mati Marija, delavka, stanujoča na samotni cesti na Loko, je zelo krvavela na vrata in so jo prepeljali v bolnično. Sina Adolfa pa so odvedli v zapor. Adolf je zelo povabil in v neki gostilni mu je zli duh govoril: »Zakudil mater!... Vzemti ji denar!... Pobegneva v Trst!...« Nadomu je potem Adolf hotel mater začakati, ker mu za praznike ni mogla kušati - novih hlač.

— Areacija. V Spodnji Šiški pri Keršičevi tovarni je stražnik ustavil brezbrzno gledajočega krojaškega poslovnika Karola Zupana, ki je v načrtniku nosil lepo zalogu blaga. Počasi je Zupan svojemu mojstru Lovru Porenti v St. Vidu nad Ljubljano ukramel za 10.737 K raznega blaga in gotovine. Porentova hčerka Marija je takoj zlurai sledila za ubeglino poslovnikom in ga v Šiški dohitela.

— Tatvinske oblike. Soproga hišnika v Mestnem domu je policija naznajila, da je bila dne 27. t. m. med 4 in pol 6. uro zjutraj iz nezaklenjenega stanovanja ukraadena njenemu 17 letnemu sinu Ivanu črna sukna, že ponošena, s karirasto podlogo in žamgtastim ovratnikom, vredna 600 kron in njeni 15letni hčerkki Jožici pa temno moder plašč, vreden 1200 kron.

— Splašen konji. Voznik in hlapec pri Ivani Treo Franc Kovačič, je v tork ob 5. zvečer peljal z dvoprečnim, praznim tovornim vozom po Kolješki ulici v smeri proti mestu. Na vogalu omenjene ulice in Knezove ulice je en konj nekoliko poskocil in je na vozu sedemčemu hlapec izvilek vrti, tako da je hlapec padel z voza. Konja sta se nato spustila z vozom v dir po Knezovi ulici proti domu. Na Gospodstveni cesti sta konja rodila 60letno Katarino Kovč, ženo kurjača juž. Žel. na cestnem prehodu pri gostilni »Novi Svet«. Uboga starška je zadobila težke zunanje in notranje poškodbe na glavi in prsnem košču ter je bležala v nezavesti na kraju nesreče. Konja sta jo naravnost potepnila. Ponesrečeno s prva prenesli v gostilno »Novi Svet«, odkoder je bila potem preneljana z rešilnim vozom v javno bolnico.

Zdraustvo.

— Zdravniški nadaljevalno-izobraževalni kurzi. Od 7. do 19. februarja t. l. se vrše na dumaiski medicinski fakulteti nadaljevalni kurzi iz notranje medicine in njej sorodnih panog s posebnim ozirom na terapijo. Udeleženci iz Jugoslavije imajo zgorj vplačati vpisino 500 K. pre davatelji pa so se odrekli vsakemu

honoraru. Prijave in žele glede stanovanja je nasloviti na uredništvo »Wiener medizinische Wochenschrift«, Wien IX., Porzellangasse 22. Interesentom je program predavanj na razpolago v Zdravstvenem odseku za Slovenijo in Istro.

— Oskrbnina v bolnišnicah. Od 1. januarja 1921 dalje do preklica znača oskrbnina v ljubljanski bolnišnici v III. razredu 35 K. v II. razredu 120 K. in v I. razredu 200 K. dnevno. V Mariboru in Celju III. razred 30 K. II. razred 120 K. I. razred 200 K. V bolnišnicah v Slovenjem-gradcu, Brežicah, Ptuju in Murski Soboti III. razred 25 K. II. razred 120 K. I. razred 150 K. V blaznici na Studencu III. razred 25 K. II. razred 60 K. I. razred 100 K.

— Draga operacija. Z Grosupljega pišejo: Ker se je vso silno podražilo, morajo sevse tudi zdravniki primerno več zahtevati za svojo ordinacijo in operacijo. Vendar pa se nam zdi nepravilen, ako zdravnik zahteva za navadno poporodniško operacijo in kar je že njo v zvezi kar 11.200 kron. Taška dragoletnost mlademu zdravniku na deželi ne bo v korist!

Kultura.

Repertoar Narodnega gledališča v Ljubljani.

Drama:

Sreda, 29. dec.: zaprio. Četrtek, 30. dec.: Sen kresne noči v opernem gledališču ob dramski cenah, red D. Petek, 31. dec.: zaprio. Sobota, 1. januarja: Cvrček za pečjo, izven.

Nedelja, 2. januarja: Pohujšanje v dolini Šentflorianski, izven. Ponедeljek, 3. januarja: Cvrček za pečjo, izven.

Opera: Sreda, 29. dec.: Tosca, red C.

Četrtek, 3. dec.: Sen kresne noči, v opernem gledališču, ob dramski cenah, red D.

Petak, 31. dec.: Od bajke do bajke, otroška predstava, ob 3. pop., izven.

Sobota, 1. januarja: Prodana nevesta, izven.

Nedelja, 2. januarja: Tosca, izven.

Ponедeljek 3. januarja, zaprio.

— Parma Viktor: Veseli pastir.

Naš vrli skladatelji živi od početka oktobra v Mariboru in pomaga v slovenskem gledališču. Naštudiral je s solistom, z zborom in orkestrom svojo opereto »Caričine Amaconke«, ki so jo od 30. novembra do danes uprizorili že štirikrat. Hiša je vedno polna. Na prošnjo ravnateljstva dirigira skladatelji opereto vsakikrat posebno in prav dobro. Odkar je prisel v Maribor, je komponiral in instrumentiral novo skladbo v žanru, ki v Jugoslaviji, kolikor vemo, še ne eksistira. Skladba je, kakor pravijo, valček za petje in ples. Komponirana je za moški zbor in orkester po besedah S. Gregorčiča »Veseli pastir«. Valček ima introdukcijo, potem valček št. 1, 2, 3 in coda. Skladba se bo prizvajala lahko s petjem ali brez petja (pri koncertih, plesih), z orkestrom ali s klavirjem. Skladatelji že skladbo poklonili pevskemu zboru Glasbene Matice v Mariboru in upa, da se kmalu udobje. Še zjutraj so reški delegati izročili pismo, v katerem prepričajo D'Annunzio vladno oblast županu in prebivalstvu mesta Reke ter obenem izjavlja, da sprejme pogoje, ki jih je stavil general Caviglia in da odveže legionarie dane prizese ter jih na mestu odpušča. Legionarji, ki so se pred zadnjim pozivom za prejavo mesta prišli na Reko, bodo pomoliščeni.

— d Rim, 29. dec. (Stefani) Dogovor glede Reke se smatra za zaključen. D'Annunzio je izdal proglašenje, v katerem izjavlja, da se mu ne zdi vredno umreti za Italijo. D'Annunzio namerava baje zapustiti Reko z zrakoplovom.

— Paris, 29. dec. Ameriški list »Public Leader« pričuje razgovor svojega dopisnika iz ministriškim predsednikom Giolittijem, ki je izjavil: Ker sta rapaljsko pogodbo odobrila zbornica in senat ter jo podpisal kralj je vladu dolžna, da to tudi izvede. Nobenemu Italijani ni dovoljeno, da bi se zoperstavljal narodni volji in še manj, da bi dvignil orožje proti domovini. To se je smatralo v vseh časih za največje zločinstvo. Vlada je pooblastila generala Caviglia, da ukroti upornike in da dobitjo Rečani možnost konstituiranja svobodne in neodvisne države, kakor je sklenjeno v rapaljski pogodbi.

GENERAL CAVIGLIA NA REKI.

— d Pariz, 20. decembra. Iz Rima poročajo: Zagotavljajo se, da je vodnik general Caviglia na Reku, ko je po prejeli zasedel pristanišče. Na obrežju stranec je bilo nekaj ranjenih. Iz Voloske poročajo listu »Idea Nazionale«, da je bilo pri naskoku na Reko 400 vojakov ubitih. Število ranjenih je bilo tako veliko, da so jih morali z železniškimi vozovi odpreli. V prvi vrsti so se branili na Reki tudi civilisti in ženske.

— d Trst, 29. decembra. Noč je na Reki mirno potekla.

GIOLITTI O AKCIJI PROTI REKI.

— Rim, 28. dec. Snoči je sprejel ministriški predsednik Giolitti posebno komisijo poslancev, ki je zahtevala točno podatke o rešem vprašanju. Giolitti je predvsem dementiral vesti o D'Annunzijevi smrti ter izjavil, da so dobile tečo nalog, da se ne sme streljati na Reko, ampak da morajo obklopiti vojašnice in doseči pedajo legijonarjev, kakor se je to zgodilo v Zadru. Nadalje je izjavil, da je bila italijanska vlada prisiljena začeti energično akcijo, ker se je bala, da bi v nasprotnem slučaju zasedel jugoslovensko čelo Reko. Vojstvo ima nalog, da prepreči nepotrebitno prelivanje krvi. Giolitti je končno dementiral veste, da je vojaštvo strelialo na civiliste. Vojna ladja »Andrea Doria« je strelišča samo na vojašnice in na guvernerjevo palato. Do sedaj je samo 30 mrtvih in okoli 100 ranjen

